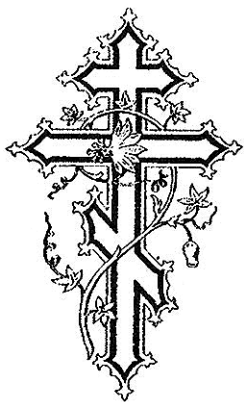

Letter from the Metropolitan

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В КАНАДІ UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF CANADA L'ÉGLISE ORTHODOXE UKRAINIENNE DU CANADA

9 St. John's Avenue, Winnipeg, Manitoba R2W 1G8
Tel. (204) 586-3093 (204) 582-8709 Fax. (204) 582-5241
web site: www.uocc.ca e-mail: consistory@uocc.ca

The following letter has been prepared in response to concerns that have been expressed through emails and letters in recent weeks. This letter addresses the concerns raised in all of these communications.

To the Reverend Clergy, Venerable Monastics and Dear Faithful
of the Ukrainian Orthodox Church of Canada

Khrystos Voskres!

Dear Brothers and Sisters in Christ!

We embrace you with paternal love and joy. We address you at Mid-Pentecost, a blessed time when we have the opportunity to continue our rejoicing in the Resurrection of our Lord and Saviour Jesus Christ, contemplating our own death and resurrection into new life through the baptismal font by which we "put on Christ" and became adopted sons and daughters of our heavenly Father. It is a time, also, during which we turn our gaze forward to the approaching celebration of Pentecost—the birth of the Holy Church—contemplating our own entrance into the membership of the Church through Holy Chrismation when, sealed with the Gift of the Holy Spirit, we all became members of "a chosen generation, a royal priesthood, a holy nation, His own special people" (I Peter 2:9), each of us responsible members of the Body of Christ, tending collectively to the "welfare of the holy churches of God."

The Church is a *living* body that has evolved and matured in its form of organization and administration in order to serve the spiritual needs of its members in ever-changing circumstances. Not all features or institutions of an Orthodox Church were present in the "Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada" at its genesis in 1918. Those necessary attributes were added during this maturation process, which also included necessary development of definitions as a *Canadian institution*: in 1929, the Act of Incorporation of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada was passed into law by Parliament. Later, our seminary was established. In 1951, our Church affirmed itself as a Metropolia—comprised of three active eparchies. Finally, in 1990, the Ukrainian Orthodox Church of Canada entered into communion with the fullness of the Orthodox Church by accepting the canonical authority of our historical Mother Church, the Ecumenical Patriarchate of Constantinople.

The foundation upon which our Ukrainian Orthodox Church of Canada is established is presented in the "Preamble" and in the first six paragraphs of the "Fundamental Principles" of the By-laws of our Church. We reproduce those articles here to refresh the minds of the membership of our Church, who do not review this document regularly, and, because there has been much suggested, recently, in the form of speculation and misinformation, about what the UOCC is or is not:

"Preamble"

"The Ukrainian Orthodox Church of Canada is the sole, indivisible, conciliar and self-governing ecclesiastical organization of Ukrainian Orthodox Christians in Canada and is part of the One, Holy, Orthodox, Catholic (Universal), Apostolic Christian Church and professes the faith, dogma and doctrine established by the Holy Scriptures, Sacred Traditions, the Seven Ecumenical Councils, Ten Local Councils and the Holy Fathers and is governed in all temporal matters by its Charter, being its Act of Incorporation, chapter 98 of the Statutes of Canada, 1929 (as amended by chapter 51 of the Statutes of Canada, 1990), its Bylaws as hereinafter set forth and the resolutions of the General Council."

"Fundamental Principles"

2.01 – "The Church declares that its faith, dogma and doctrine are those of the One Holy, Orthodox, Catholic (Universal) and Apostolic Church, as taught by the Holy Scriptures, Sacred Tradition, the Seven Ecumenical Councils, Ten Local Councils and the Holy Fathers."

2.02 – "The Church recognizes the supreme canonical authority of the Patriarchal Synod in all matters pertaining to faith and canonical order."

2.03 – "The Church is an Archdiocese/Metropolia under the spiritual umbrella of the Patriarchate of Constantinople and, as such, it is an integral part of the One, Holy, Orthodox, Catholic (Universal) and Apostolic Church, the head of which is our Lord and Saviour Jesus Christ."

2.04 – "The Church is a distinct ecclesiastical entity/province within the Patriarchate of Constantinople and, as such, has its own internal autonomy."

2.05 – "The Church governs its spiritual life according to the faith, dogma, and doctrine established by the Holy Scriptures, Sacred Traditions, the Seven Ecumenical Councils, Ten Local Councils and the Holy Fathers."

(continued on p.2)

Цей лист приготовлений у відповідь на всі ваші питання і турботи висловлені останніми тижнями листовно або електронною поштою.

Всечесному духовенству, преподобному чернецтву, дорогим вірним
Української Православної Церкви в Канаді

Христос Воскрес!

Дорогі брати і сестри в Христі!

Обіймаємо вас з почуттям батьківської любові і радості. Наше пастирське послання до вас посилаємо в половині П'ятидесятниці, благословенний час, коли маємо можливість продовжувати втішатися радістю Воскресіння Господа нашого і Спасителя Ісуса Христа, роздумувати про свою власну смерть і воскресіння до нового життя через купіль, завдяки якій ми "в Христа зодягнулися" і стали синами й доньками нашого Небесного Отця. Це також і час, коли ми звертаємо свій погляд вперед до наближення святкування П'ятидесятниці—народження Святої Церкви—роздумуючи про свій власний вступ у членство Церкви через Святе Миропомазання коли, скріплені Даром Святого Духа, ми всі стали членами "вибраного роду, царського священства, народу святого, люду власности Божої" (I Петра 2:9), кожен з нас є відповідальний член Тіла Христового, спільно прагнучи "добробуту святих Божих Церков".

Церква—це живе тіло, яке розвинулося і дозріло у своїй формі організації та управління для задоволення духовних потреб своїх членів в постійно мінливих умовах. Не всі відділення (організації) або установи Православної Церкви були наявні в "Українській Греко-Православній Церкві в Канаді" в час заснування її у 1918 році. Ті необхідні атрибути були додані в процесі дозрівання, який також включав необхідний розвиток визначення, такого як *Канадська установа*: в 1929 році, Акт про Інкорпорацію Української Греко-Православної Церкви в Канаді був прийнятий Парламентом як Закон. Згодом, була створена наша духовна семінарія. У 1951 році наша Церква стала Митрополією—яка складається з трьох активних Єпархій. І наостанку, в 1990 році Українська Православна Церква в Канаді вступила в Євхаристійне спілкування з повнотою Православної Церкви, приймаючи канонічний авторитет нашої історичної Матері-Церкви, Вселенської Константинопольської Патріархії.

Підвалини, на яких наша Українська Православна Церква в Канаді заснована, представлені в "Преамбулі" і в перших шести параграфах "Основних принципів" Статуту нашої Церкви. Повторюємо ці параграфи, для того, щоб відсвіжити пам'ять членів нашої Церкви, котрі не часто переглядають цей документ і, тому що останнім часом було багато натяків у вигляді спекуляції та дезінформації про те, чим УПЦК є чи не є:

"Преамбула" - Вступ

"Українська Православна Церква в Канаді—це єдина, неподільна, соборно-правна та самоуправна церковна організація українських православних християн в Канаді; вона є частиною Єдиної, Святої, Православної, Соборної, Апостольської, Християнської Церкви; визнає віру, догми, і вчення, встановлені Святим Письмом, Священним Переданням, Сімома Вселенськими Соборами, Десятьма Помісними Соборами і Святими Отцями; управляється у всіх дочасних (адміністративно-господарських) справах своїм Чартером, тобто Актом її Інкорпорації 1929 р. (98-ий Розділ Законів (Статутів) Канади) поправленим 51-им Розділом Законів (Статутів) Канади, 1990 р., своїм Статутом, як подано нижче, та Резолюціями Собору."

"Основні Принципи"

2.01 Церква заявляє, що її віра, догми і вчення є ті, що й Єдиної, Святої, Православної, Соборної (Вселенської), і Апостольської Церкви згідно вчення Святого Письма, Святого Передання, Сімох Вселенських Соборів, Десятьох Помісних Соборів і Святих Отців.

2.02 Церква визнає верховну канонічну владу Патріяршого Синоду в усіх справах, що стосуються віри та канонічного порядку.

2.03 Церква є Архиепархією/Митрополією під духовним омофором Константинопольської Патріархії, і є невід'ємною частиною Єдиної, Святої, Православної, Соборної (Вселенської) і Апостольської Церкви, Головою якої є наш Господь і Спаситель Ісус Христос.

2.04 Церква є своєрідна духовна сутність/провінція Константинопольської Патріархії, і як така має свою власну внутрішню автономію.

2.05 Церква управляє своїм духовним життям згідно з вірою, догматами та вченням, встановленими Святим Письмом, Святим Переданням, Сімома Вселенськими Соборами, Десятьма Помісними Соборами та Святими Отцями.

(продовження на стор.2)

Letter from the Metropolitan

(continued from p.1)

2.06 – "The Church is governed in all temporal matters by its Charter, being its Act of Incorporation, Chapter 98 of the Statutes of Canada, 1929 (as amended by Chapter 51 of the Statutes of Canada, 1990), its Bylaws as hereinafter set forth and the Resolutions of the General Council, it being understood that the Church directs and conducts its temporal life in accordance with conciliar process ("sobornopravnist" in the Ukrainian language).

In addition to the above, the first three articles from the "Articles of Agreement between the Ukrainian Orthodox Church of Canada and Ecumenical Patriarchate of Constantinople" also speak to the question, "what is the UOCC?"

#1 – "The Ukrainian Greek-Orthodox church of Canada, accepting the canonical authority of the Ecumenical Patriarchate of Constantinople, continues to maintain its present distinct internal structure and organization. Externally, however, it considers itself to be an ecclesiastical entity under the umbrella of the Ecumenical Patriarchate."

#2 – "The specific identity of this internally distinct ecclesiastical entity is to be maintained strictly within the ecclesiological and canonical order and tradition of Orthodoxy, and especially of the Ecumenical Patriarchate, and shall be independent of any secular, political expression and manifestation."

#3 – "The canonical head of this ecclesiastical entity is His All-Holiness, Patriarch of Constantinople."

It would be beneficial to all members of the UOCC to become familiar with the governing documents of our Church, most importantly the Revised By-laws (as amended by the XXII Sobor of our Church, on July 15, 2010). All of us have the responsibility to understand the organizational and administrative structure we enjoy today, and to understand the organizational development and journey our Church has travelled since its inception in 1918. Clearly, the daily life of the UOCC is governed according to these documents and conducts itself "strictly within the ecclesiological and canonical order and tradition of Orthodoxy, and especially of the Ecumenical Patriarchate."

In April of this year, adherence to this principle came into conflict with the desire of many of our faithful to greet, according to our native tradition of hospitality, the leader of the Ukrainian Orthodox Church-Kyivan Patriarchate (currently a body not recognized by ecumenical Orthodoxy), Patriarch Filaret, who arrived in Canada by *private invitation* to attend academic and political events. Coincidentally, representatives of secular Ukrainian organizations began planning events, anticipating the involvement of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, without consulting us first or requesting the blessing of the hierarchy of our Church for such participation. These events, announced prematurely to the community, exceeded the accepted limited parameters of contact between representatives of the ecumenical Orthodox Church and those not yet united in full communion with World Orthodoxy. On Thursday, April 19, 2012 a special meeting of the Executive Board of St. Volodymyr Cathedral in Toronto was scheduled to discuss the *publicly announced*, by leaders of the Ukrainian community, events relating to the arrival of Patriarch Filaret in Toronto and Ottawa. A request was made, at that time, of His Eminence Metropolitan Yuriy, for guidance in this matter, to be presented at the meeting. This letter—prepared in haste, due to irregular processes already in motion—was exceedingly direct and, admittedly, lacked normal elements of ecclesiastical diplomacy and literary style. It was, regrettably, received with shock and disappointment by those whose expectations were in keeping with events already announced by community leaders. This reaction was not our intent and we regret, that the abrupt tone of the letter contributed to intensifying the passions within the community.

We feel it necessary, at this point, to reiterate to all the faithful of the UOCC, that inter-church relations need to be carried out with extreme sensitivity; by their very nature, decisions made internally by our Church can and do result in ramifications and consequences beyond our jurisdiction. For this reason, visits to Canada by representatives of other jurisdictions cannot be planned to the exclusion of the Metropolitan of the Ukrainian Orthodox Church of Canada.

The Church does not exist in a vacuum, but is present and functions among people in various geographical, social, political, economic, ethnic, linguistic and cultural circumstances. The Ukrainian Orthodox Church of Canada, as part of the fullness of the Orthodox Church founded by our Lord Jesus Christ, functions in Canada among people of Ukrainian heritage, who hold strong spiritual and cultural ties to the people of Ukraine and those of their brethren scattered throughout the world. She shares and supports the aspirations of the Ukrainian people for an independent, sovereign state and an autocephalous local Ukrainian Orthodox Church. She has reiterated this *consistently*, throughout the decades of Her existence. We are blessed that we live in a time in history when a Ukrainian state has been established and recognized by the world community, and the process of establishing a local autocephalous Ukrainian Orthodox Church is real and active. This process, nevertheless, is not one that is straight and narrow, but has many twists and turns, advances and retreats; a process which, at its fundamental core, *requires unity among Orthodox believers in Ukraine, the support of the political structures in Ukraine* and is affected by many other religious and geo-political realities. The key axiom in all this is: the road to a local Ukrainian Autocephalous Orthodox Church, in communion with the fullness of world Orthodoxy, leads to the *Mother-Church of Ukrainian Orthodoxy—the Patriarchate of Constantinople, in whose jurisdiction the Metropolia of Kyiv belonged for 700 years!* This is why the Ukrainian Orthodox jurisdictions beyond the borders of Ukraine found it so natural to regularize our relationship with world Orthodoxy *through the Patriarchate of Constantinople.*

(continued on p.3)

(продовження зі стор.1)

2.06 Церква у всіх адміністративно-господарських справах керується своїм Чартером, що являється Актом, яким вона заінкорпорована (Розділ 98-ий Законів (Статутів) Канади, 1929 р.), поправленим Розділом 51-им Законів Канади, 1990 р. та оцим, своїм Статутом і постановами Собору, під цим теж розуміється, що Церква управляє і здійснює своє мирське життя на засадах соборноправности.

На додаток до вищесказаного перші три параграфи з "Точок Домовлення між Українською Православною Церквою в Канаді і Вселенською Константинопольською Патріярхією" також стосуються питання "чим є УПЦК?"

№ 1 - "Українська Греко-Православна Церква в Канаді, приймаючи канонічний авторитет Вселенської Константинопольської Патріярхії, продовжує зберігати свою дотеперішню внутрішню особливу церковну структуру і організаційні порядки. Зовнішньо, однак, вона вважає себе церковним тілом під омофором Вселенської Патріярхії".

№ 2 - "Специфічна ідентичність цієї внутрішньо особливої Церкви має затримуватися строго в межах канонічного порядку і традицій Православ'я, а особливо Вселенської Патріярхії, і буде незалежною від будь-якого світського політичного вислову та проявів".

№ 3 - "Канонічним головою цієї церковної одиниці є Його Все-Святість, Патріярх Константинопольський."

Було б корисно, щоб усі члени УПЦК ознайомилися з керівними документами нашої Церкви, а найголовніше з Перевіченим і Виправленим Статутом (внесені поправки і зміни на 22-му Звичайному Соборі нашої Церкви в Канаді 15 липня 2010 р.). Обов'язком усіх нас є розуміти організаційну та адміністративну структуру, якою втішаємося сьогодні, і розуміти організаційний розвиток та шлях нашої Церкви, пройдений нею від часу її заснування в 1918 році. Очевидно, що в повсякденному житті УПЦК управляється згідно цих документів і дотримується "строго еклесіологічного і канонічного порядку і традицій Православ'я, особливо Вселенської Патріярхії".

У квітні цього року, дотримання цього принципу спричинило конфлікт з бажанням багатьох наших вірних, привітати згідно нашої рідної гостинної традиції главу Української Православної Церкви—Київського Патріярхату (в даний час це тіло не визнане вселенським Православ'ям), Патріярха Філарета, який прибув до Канади *на приватне запрошення* для участі в наукових і політичних подіях. Представники світських українських організацій почали планування подій, очікуючи участі в них Української Православної Церкви в Канаді, не порадившись спочатку з нами чи не просявши благословення Ієрархії нашої Церкви для такої участі.

Ті події, передчасно розголошені в спільноті, перевищили прийнятні обмежені параметри контактів між представниками Вселенської Православної Церкви і тих, що ще не об'єднані в повному сопричасті зі Світовим Православ'ям. У четвер, 19 квітня 2012 р., були скликані надзвичайні збори Управи Катедри святого Володимира в Торонто для обговорення *публічного оголошення* керівниками української громади, про події, пов'язані з прибуттям Патріярха Філарета до Торонта і Оттави. В той час наспіло прохання до Високопреосвященнішого Митрополита Юрія, щодо його розпорядження в цій справі для представлення на цьому засіданні. Цей лист—підготовлений в поспіху в зв'язку з уже розпочатим неправильним процесом,—був дуже прямий і, правду кажучи, в цьому бракувало загальноприйнятих елементів церковної дипломатії і літературного стилю. На привеликий жаль, він був сприйнятий з великим потрясінням і розчаруванням тими, чий очікування були у відповідності з подіями, вже оголошеними провідниками громади. Така реакція не була нашою метою, і ми вибачаємося, що різкий тон листа сприяв посиленню пристрастей у суспільстві.

Вважаємо, що в даний момент необхідно повторити для всіх віруючих УПЦК, що до міжцерковних відносин необхідно підходити з особливою чутливістю, що за самою своєю природою, рішення, прийняті внутрі нашої Церкви можуть привести і таки приводять до наслідків і результатів поза рамками нашої юрисдикції. З цієї причини відвідування Канади представниками інших юрисдикцій не можуть бути заплановані виключаючи митрополита Української Православної Церкви в Канаді.

Церква не існує у вакуумі, а є і діє між людьми в різних географічних, соціальних, політичних, економічних, етнічних, мовних і культурних обставинах. Українська Православна Церква в Канаді, як частина повноти Православної Церкви, заснованої нашим Господом Ісусом Христом, діє в Канаді серед людей українського походження, які мають сильні духовні та культурні зв'язки з народом України і їхніх братів у всьому світі сущих. Вона розділяє і підтримує прагнення українського народу до незалежної, суверенної держави і автокефальної помісної Української Православної Церкви. Вона це повторювала постійно, протягом десятиліть її існування. Ми щасливі, що живемо в такий час в історії, коли Українська держава подала і була визнана світовою спільнотою, і процес створення помісної автокефальної Української Православної Церкви є реальний і діючий. Проте, цей процес, це не той, який є прямий і вузький, а він має багато згинів і поворотів, просування вперед і відступу; це процес, який, в основі свого ядра, *вимагає єдності серед православних віруючих в Україні, підтримки політичних структур в Україні* і залежить від багатьох інших релігійних та геополітичних реалій. Ключовою аксіомою в усьому цьому є: шлях до помісної Української Автокефальної Православної Церкви, в спілкуванні з повнотою світового православ'я, веде до *Матері-Церкви українського православ'я—Константинопольської Патріярхії, в юрисдикції якої Київська Митрополія була протягом 700 років!*

(продовження на стор.3)

Лист від Митрополита

(continued from p.2)

As a jurisdiction within the Patriarchate of Constantinople, we have the ability to contribute to the process that leads down the correct path to recognition of one, united Ukrainian Orthodox Church, which – there can be not doubt – will also adhere to the discipline and canonical order of the Orthodox Church. We are committed to redoubling our efforts to speed-up that process, consulting with the Ecumenical Patriarch and World Orthodoxy about the situation of the Orthodox in Ukraine and the genuine and heartfelt desire of millions to be accepted and recognized as a legitimate autocephalous church within the ecclesiastical and canonical order and tradition of Orthodoxy. In fact, we acted on this offer to help by way of the historical visit of our UOCC delegation, lead by Metropolitan Wasyl (of thrice-blessed memory), to Ukraine in 1993. There are, however, a number of obstacles to overcome, in order to achieve this unity, including: the fragmented state of Orthodoxy in Ukraine, the authenticity of ordination and consecration of some clergy, the lack of state support for such unification (which we consider contrary to the general will of the faithful, God-fearing people of Ukraine), the encroachment on other canonical jurisdictions, and, finally, the issue of the transfer of the Kyivan Metropolia to another jurisdiction in 1686, to name only a few. Until these issues are addressed and resolved, the reception of representatives of the currently unrecognized jurisdictions cannot be of the kind that may be desired. In our attempt to aid all Ukrainian Orthodox in the struggle for unity, we pray and hope, using all available means of dialogue and appropriate contacts and actions, that this struggle will be a short-lived one!

Throughout the time since our entering into communion with the Ecumenical Patriarchate of Constantinople, and in particular during the past weeks, it has become clear that many in our Church are not familiar with various aspects of the teachings of the Church, the governance of the UOCC, the relationship of the UOCC with the rest of World Orthodoxy (and the Patriarchate of Constantinople in particular), the various movements and processes within Orthodoxy, such as the establishment of Episcopal Assemblies, the "Ecumenical Movement," academic and humanitarian initiatives involving the UOCC and Ukraine, and other important topics that Ukrainian Orthodox in Canada should be informed about.

In response to these challenges, and in order to better inform our faithful, the Consistory of the UOCC is developing a pragmatic, effective plan for enhanced communication with our faithful, employing all our available media resources. The ultimate goal is to address all questions, important to the members of the UOCC factually and with clarity. At the same time, we will be looking to hear the concerns of our members, and seek your advice as we try to improve our work for the betterment of our Church and Ukrainian Orthodoxy in general. All of this will be done according to our tradition and practice of *sobornopravnist*, involving the active involvement of our members through their elected Consistory, the Hierarchy and Clergy.

Beloved brothers and sisters! The chief responsibility of the Church is to lead people to eternal salvation. That part of the Church which is in Heaven is called the "Church Triumphant," for it rejoices in the presence of God. That part of the church which is on earth is called the "Church Militant," for it struggles daily with human imperfections and sin that manifest themselves in individual impediments to salvation, and in great societal upheavals, movements, revolutions and wars. In this worldly struggle, we have the love of God, the Father, the sacrifice and servant-leadership of God, the Son, and the inspiration of God, the Holy Spirit, to help and guide us! In this season of the Resurrection of our Lord Jesus Christ, may we reflect on our own imperfections and limitations and not condemn each other in times of temptation and difficulty. Instead, let us look to our Lord, Who is our one and only true source of unity, peace and compassion.

May our risen Lord, Jesus Christ, bless each and every one of you for many, many years!

With paternal love in Christ,

† YURIJ, Metropolitan
Archbishop of Winnipeg and the Central Eparchy
Primate of the Ukrainian Orthodox Church of Canada

(продовження зі стор.2)

Це чому українські православні юрисдикції поза межами України так природно упорядкували свої відносини зі світовим Православ'ям через Константинопольську Патріархію.

Як юрисдикція в межах Константинопольської Патріархії, ми маємо можливість внести свій вклад до процесу, який правильною дорогою веде до визнання однієї, єдиної Української Православної Церкви, яка—і тут не може бути ніяких сумнівів—буде також дотримуватися дисципліни і канонічного порядку Православної Церкви. Ми готові подвоїти свої зусилля для прискорення цього процесу, в консультації з Вселенським Патріархом та Світовим Православ'ям про стан справ православних в Україні та справжнє і щире бажання мільйонів бути прийнятими і визнаними як законна автокефальна Церква в межах церковно-канонічного порядку і традиції православ'я. Ми, фактично, працювали над цією пропозицією допомоги шляхом історичного візиту нашої делегації УПЦК, на чолі з митрополитом Василієм (тричі блаженної пам'яті), в Україну в 1993 році. Проте, існує цілий ряд перешкод, які необхідно подолати, щоб досягти цієї єдності, а саме: розділений стан православ'я в Україні, автентичність висвят декого з духовенства, відсутність державної підтримки такого об'єднання (що ми вважаємо суперечить волі віруючих, Боголюбивих людей України), посягання на інші канонічні юрисдикції, і, врешті-решт, питання про передачу Київської Митрополії в іншу юрисдикцію в 1686 році, і це лише названі деякі з них. Поки ці питання обговорюються і вирішуються, прийом-вітання представників незнаних юрисдикцій в даний час не може бути таким як було б бажаним. У нашій спробі допомогти всім українським православним в їхньому змаганні за єдність, ми молимося і надіємося, що використовуючи всі доступні засоби спілкування, відповідні контакти та дії,—ця боротьба буде недовгою!

Протягом всього часу після того як ми ввійшли в спілкування з Вселенською Константинопольською Патріархією, а зокрема, протягом останніх тижнів стало зрозумілим, що багато хто в нашій Церкві не ознайомлені з різноманітними аспектами вчення Церкви, управління УПЦК, про спілкування УПЦК з рештою православного світу (і Константинопольською Патріархією, зокрема), різними рухами і процесами у рамках православ'я, такими, як створення Єпископських Асамблей, "єкуменічний рух", наукові і гуманітарні ініціативи, пов'язаними з УПЦК і Україною, а також іншими важливими темами, про які українські православні в Канаді повинні бути проінформовані.

У відповідь на ці виклики і для того, щоб краще поінформувати наших віруючих, Консисторія УПЦК розробляє прагматичний, ефективний план для покращення комунікації з нашими вірними, використовуючи для цього всі наявні в нас ресурси засобів масової інформації. Кінцева мета полягає у вирішенні всіх питань, важливих для членів УПЦК фактично і чітко. У той же час, надіємось почути турботи наших членів, і чекаємо ваших порад, в наших зусиллях покращити нашу працю на благо нашої Церкви і українського православ'я в цілому. Все це буде робитися у відповідності з нашими традиціями і практикою соборноправності, включно з активною участю наших членів через своїх вибраних членів Консисторії, Ієрархією та Духовенством.

Улюблені брати і сестри! Головним обов'язком Церкви є вести людей до вічного спасіння. Та частина Церкви, яка є на Небі називається "Церква Торжествуюча", бо радіє в присутності Бога. Ця частина Церкви, яка знаходиться на землі, називається "Церква Воююча", бо вона повсякденно бореться з людською недосконалістю і гріхом, який проявляється в окремих перешкодах на шляху до спасіння, і у великих соціальних потрясіннях, рухах, революціях і війнах. У цій світській боротьбі, для допомоги і опіки ми маємо непохитну любов Бога Отця, жертвенне наставництво Бога Сина і натхнення Бога Духа Святого! У цей час світлого Воскресіння нашого Господа Ісуса Христа, роздумуймо про наші власні недоліки і обмеження, і не осуджуймо один одного в час спокуси й труднощів. Замість цього, звертаймо свій зір на Господа нашого, Котрий є наше єдине і справжнє джерело єдності, миру і співчуття.

Нехай Воскреслий Господь наш Ісус Христос, благословить усіх вас і кожного зокрема на многі літа!

З батьківською любов'ю в Христі,

† ЮРІЙ, Митрополит
Архиєпископ Вінніпегу і Середньої Єпархії
Первоієрарх Української Православної Церкви в Канаді